

PIG
S
P
R
E
J
D
E
R
N
E
1964

»Pigespejderne«

Medlemsblad
udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps

Redaktør: Ruth Estrup,
Lundsgade 6, Københ. Ø.

I redaktionen: Ruth Vallentin,
Nete Germark og en
patrulje bladlus.

Administration og ekspedition:
Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkeltabonnement (se
bagsiden).

Postbox: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri,
Odense.

Bidrag til »Pigespejderne«
indsendes ca. 40 dage før,
bladet skal udkomme.

INDHOLD Nr. 8 1964

Nu er det jul igen	138
Spejderjul	138
Annesofie fortæller (8)	139
Bogtrold	141
UNICEF-julekort	141
Tidsskriftskassetter til dine blade	141
Patruljehjørnet - Lysstager til troppen	142
Hvordan går det til? (om dyretræk)	143
Ved du, hvad man skal gøre? (Første Hjælp)	143
Spejdernes julevandring (Et julespil)	144
Tinka	146
Stof for folk over fjor- ten. Ungdomsudsen- delser	147
Glæde og sorg (om den internationale træ- ning)	148
For de ældste. Civilforsvaret har brug for frivillige	148
Det bliver aldrig anderledes	148
For de yngste. Din egen historie. Juleaften på havets bund	149
Det stod i avisen	150
Spejderhjælpen 1964	150
Læstehesten	151
Postbox	151

Nu er det snart jul igen!

JUL! I bund og grund et ganske lille ord, der er bare tre bogstaver og kun een stavelse. Det tager ikke stor plads op på et stykke papir, når man skriver det. Men når et menneske taler om det og oplever det, da skal jeg love for, at det bliver stort. Et af de største ord i den kristne verden.

JUL for ældre mennesker betyder levende minder, juleminder, som aldrig dør. Noget de oplevede, og som gør hver jul endnu rigere.

Nu er det snart jul! siger de unge, og deres øjne lyser af glæde og spændt forventning. Alle venter vi på julen, som er den kærlige omsorgs fest for alle aldersgrupper — ja, for folk af forskellig nationalitet og race.

HVORFOR fejrer vi egentlig jul? Jo, fordi Gud elskede menneskene så højt, at han gav sin søn for at frelse dem. Jesusbarnet skabte julen. Barnet som kom „ned fra himlen“ med Guds kærligheds gave til alle store og små. Gaven, som giver os en chance hver dag til at sejre over det onde i os og omkring os. Denne gode gave skal gøre det lille ord JUL stort for os, også denne gang.

Margrethe Parm, Norge.

Pigespejderne

udkommer ikke i december,
men

SPEJDERJUL

er på trapperne.

Spejderjul, et festlige jule-
hefte, som vi alle køber —
samt sælger til familie, ven-
ner og bekendte!

Stadigt stigende oplag.
I år: 150.000 eksemplarer.
Og atter i år er der fine
spejderjulepostkort til alle
flittige sælgere.

Salgsprisen er 2,50 kr. (incl.
oms). Troppens og flokkens
købspris er 1,75 kr. En me-
get beskedne pris for et ju-
lehefte i topklassen.

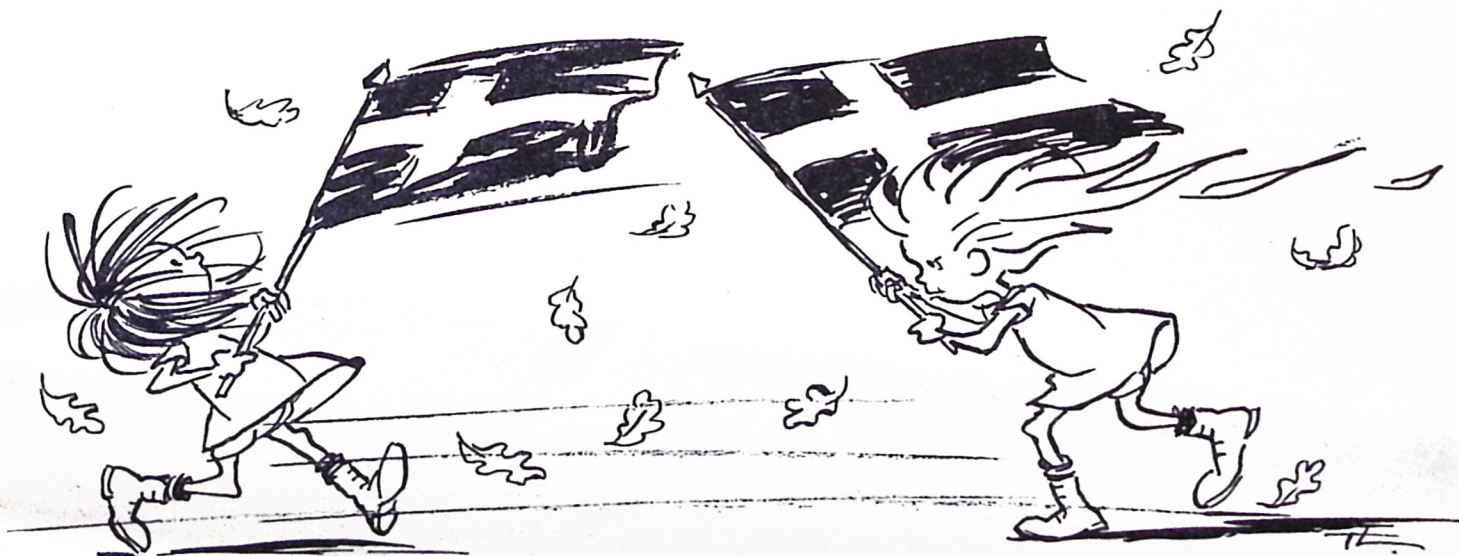
Annesofie fortæller:

Er du en bleg slatten asparges af bare forkælelse?

Der er en dansk sang, der begynder sådan: „Et flag er smukke i modvind...“. Og når vi tænker tilbage på en festlig parade måske, så husker vi også godt, hvor smukt et flag netop folder sig ud i blæst, — man ser korstegningen i sin fulde udfoldelse med ilinger igennem den blafrende flagdug. Sangen blev skrevet i krigstiden, og den er i virkeligheden, hvad man kalder „symbolsk“. Det vil sige, at digteren skriver noget, som i virkeligheden får os til at tænke på noget andet. Et menneske kan også ligesom *folde sig ud* i modvind; livet går hende imod på den ene eller anden måde, og pludselig ser vi, at hun har helt andre værdier, kræfter, end vi egentlig vidste, hun havde.

I har sikkert alle oplevet det i patruljen: I var i lejr, og det blev et forrygende dårligt vejr, det regnede i spande dag efter dag. Det var et slid at få ild, det var et problem at få tørret tøjet. Og så viste det sig pludselig, at Tinka, der ellers hjemme altid var så forkælet og som så ofte surmulede og ikke gad det, I andre ville, — foldede sig ud, fandt på råd, var utrættelig ved kogeblået, ja, der stod hun med de hjemmefra så fint arrangerede krøller hængende i våde sjasker ned over ansigtet, våd til skindet — men syngende, så det gjaldede!

En spejder, står der i loven, *tager vanskelighederne med godt humor!* Ja, ja, vi kender vist desværre alle piger i uniform, som *ikke* lever op til den paragraf. Men i loven tegnes jo et billede —

ja, jeg vil ikke engang sige af en „idealspejder“, men af sådan et menneske, som alle med de kræfter og evner, de har, kan stræbe efter at komme til at ligne.

Nu er der jo mennesker, der er født med et vel-signet humør, mennesker som virkelig spreder glæde og sjov og godt humør om sig, som et bål spreder varme. De er fulde af gode påfund, de smiler og de synger — ja, det behøver såmænd ikke engang at være rent, men det smitter, vi nyrer med.

For dem er § 8 en selvfølge, *naturligvis* tager man vanskeligheder og glæder med samme fornøjelse.

Men så er der de andre, for hvem det vitterligt vil være et slid at præstere et godt humør selv i medvind. Man har sortseere og lyseslukkere af alle grader. Der er dem, man må have ondt af, fordi de er syge, sygeligt ængstelige og deprimerede. Men så er der den store klump af menneskeheden, der har et sådant sind, at de med alvor og en tyngde i sindet gør det, der *skal* gøres — men *uden* humør.

Mennesker er jo nu engang så forskellige. Man kan nok groft inddele os i slags og klasser, men heldigvis er vi hver især noget helt for sig, noget „enestående“.

Kan nu de mere tunge og alvorlige iblandt os gøre noget for at se lidt lysere på tilværelsen og præstere et „godt humør“?

Ja, hvis man ikke ligefrem er sygeligt tungsindig, så kan man gøre *noget*. Vi kan, når vi står overfor en vanskelighed (og så er det i den forbindelse ligegyldigt, om vanskeligheden er f. eks. en geometriopgave, en sygdom eller en misforståelse mellem gamle venner) — lade være straks at vente os, at dette problem er uløseligt, denne vanskelighed kan ikke klares. Der er altfor mange mennesker, der forlods bruger alt for megen kraft og tid på at bore sig ind i den tanke: „Denne opgave kan jeg sikkert ikke løse, den ser så svær ud, jeg ved vist slet ikke, hvordan jeg skal gribe den an!!!“ Denne sygdom bliver sikkert meget værre, virkelig alvorlig, mon lægen forstår sig på det? Eller: „Den kurre på tråden kan jeg vist slet ikke rede ud, det bliver bare værre, hvis jeg prøver, jeg må vist hellere give op...“.

Nej, man kan i stedet for træne sig op (i hvert fald i nogen grad) til at „gå til makronerne“ (for at bruge moderne slang) med optimisme, d. v. s. mase på opgaven med det samme og fortælle sig selv, at *det skal nok lykkes*, det, man nu går i gang med. Det var en fransk læge, der kurerede mange modløse patienter ved at lære dem, at de skulle sige til sig selv mange gange om dagen: „Nu går det jo bedre og bedre på alle måder.“ Det lyder tovligt, men det er rigtigt!

Det er mange af jer menneskeunger af 1964, der er ret forkælede. Det ligger lidt i opdragelsen og falder tilbage på os, der er forældre. Åh, det er så synd for børn og unge af i dag, verden er så indviklet, vi må hellere hjælpe dem. Det er så tungt med den mejs . . . Far må hellere køre ud til lejren med den. De sorte gryder, der kom hjem fra lejren — jamen, dem kan I ikke klare, søvnige som I er, nu skal mor tage dem med i den almindelige opvask, hun har så ferme fingre til den slags.

Det sker jo altsammen i den bedste hensigt af verden, *kærlighed* om I vil. Men den dag, I får øjnene op for det, så skammer I jer forhåbentlig så meget, at I selv tager mejsen og slynger dens mange kg op på ryggen, — *kan selv!* Tag gryderne selv, *kan selv!* Der var jo engang, da I var små og satte en ære i *at kunne selv*; lyt til de små søskende og deres stædige „Kan selv!“

I skal da ikke blive blege, slatne asparges af bare forkælelse?

Jeg tror, jeg har skrevet dette engang før, men det er så længe siden, at det godt kan skrives igen: det, gamle spejdere mindes med glæde, når de mødes, er strabadserne, det dårlige vejr, de lange veje . . . alle de gange, hvor de viste, at de duede og klarede vanskeligheder med perlende humor. Og senere hen i livet, hvor vanskelighederne min sandten er andre og større end tunge sække og snavsede gryder og skårne fingre, med selve den voksnes indviklede liv og mangfoldige former for modgang, gid I da, bitte venner, i jeres spejderår lærte bare en lillebitte smule af det, der får et menneske til at rette sig og folde uanede kræfter ud som det flag, der er smukkeste i modvind!

Det ønsker

Annesofie

Det bliver et bogtroldeår i år

Det ringede på døren en morgen.

Udenfor stod postbudet.

„Ved De, at det bliver et rigtigt bogtroldeår i år“ sagde han.

„Et hvad ???“

„Et bogtroldeår!“

Jeg er stadig ikke med.

„De ved da godt, at det er et bogår, ikke?“
Jeg spekulerede vildt på, hvad slags bøger han mente, og sagde fjoget — M—ja?

„Bog“, sagde han, „Agern og bog“ og rakte mig en lille æske.

Nu faldt tiøren. Æsken var fuld af bogtrolde.

Hvordan de ser ud? Det får I at se næste gang.

Men, ud i skoven med jer og saml bog og agern.
Næste gang skal vi lave bogtrolde.

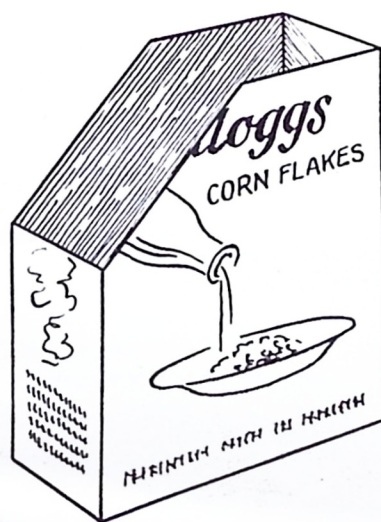
Red.

Lad din julehilsen hjælpe et barn

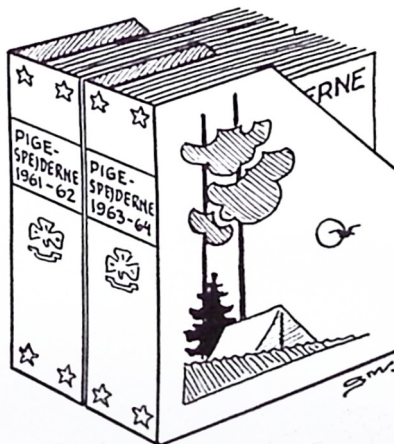

Lidt rækker vidt – gennem UNICEF

- 1 æske UNICEF-kort er nok til at skaffe Sulfa-tabletter til at behandle 1 barn for spedalskhed i to år.
- 2 æsker er nok til at skaffe antibiotika til at helbrede 8 børn for øjensygdommen trakoma og redde dem fra at blive blinde.
- 5 æsker betyder, at 35 børn kan beskyttes mod malaria i et helt år — denne beskyttelse omfatter endda udryddelse af smitstoffet i den jord, hvor deres fødevarer dyrkes.
- 10 æsker er nok til at skaffe vitaminpiller til 3 måneders forbrug til 35 underernærede børn.

TIDSKRIFTSKASSETTER TIL DINE BLADE

Gemmer I jeres spejderblade i en stor bunke?

Hvorfor ikke fremstille nogle kassetter til dem, så de kan stå pænt i bogreolen? Det er måske også en gaveidé?

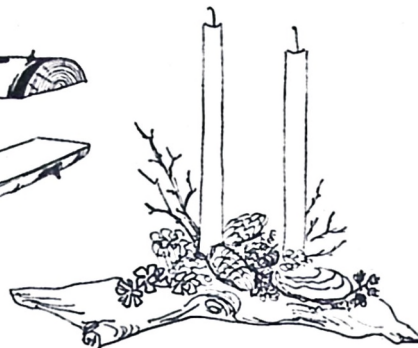
Tag f. eks. en tom Corn-flakes karteon eller en anden karteon, der kan passe i størrelsen til „Pigespejderne“. Klip den til, som du ser på tegningen, og beklæd den udvendig med stof eller papir. evt. dekoreret med tegninger, udklip, pressede blomster eller lignende. Sæt en titel på ryggen af den, og I har nu en fin „bog“ at sætte i reolen.

Efter „Trekloveren“
Sverige

Patrulje- HJØRNET

Skal vi lave noget, vi kan bruge i troppen?

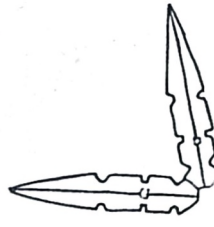
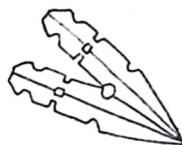
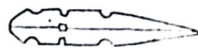
Lysestager til før-jule-hygge

Først et par smukke stager, vi laver til at forære bort til familie, venner og bekendte — eller måske som led i en før-jule-good-turn til et ældre eller et ensomt menneske.

Find tingene i skoven. Juledekorationerne bliver smukke, når I udelukkende bruger naturting og lys — måske hjemmestøbte lys —. Undgå stærktfarvede sløjfer og for mange dikkedarer, men brug gerne røde bær, fyrsvampe, dekorative rødde, kogler m. m. Det anbringes ved hjælp af søm eller ståltråd og ler.

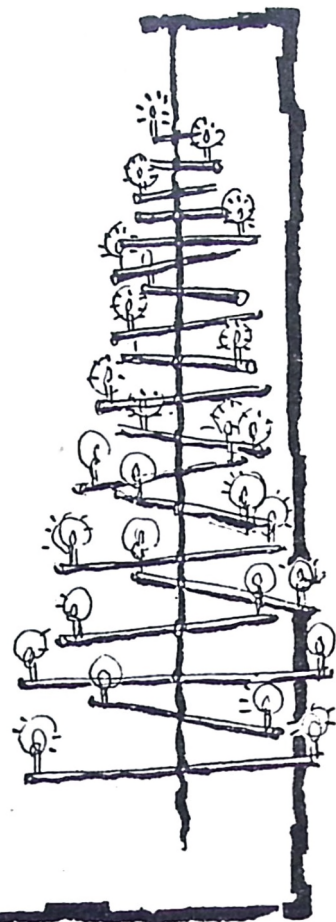

Lysestager til troppens eller patruljens bord kan laves af tøjklammer! Klemmerne må selvfølgelig ikke være af plastik. Køb nogle pæne hvide træklemmer, fjern fjederen, og lim dem sammen som vist på tegningen. Byg jeres egen figur op til en stjerne

el. lign. Klemmerne kan males eller lakeres eller bruges som de er. Lyset anbringes i en lille metallyseholder i det ønskede hul, der muligvis skal bores lidt ud, alt efter lysets størrelse.

Af bøjler kan man lave en dekorativ stage til et langt bord i tropslokalet. På en almindelig bøjle på 430 mm kan anbringes 4 lys (evt. i metallyseholdere, der limes på). Afstanden mellem lysene indbyrdes skal være lige stor (ca. 107 mm). Afstanden til bøjleens yderpunkter må være det halve (54 mm), da lysene ellers ikke kommer til at stå i lige stor afstand fra hinanden, når du anvender to eller flere bøjler i række. Også bøjlerne kan males eller dekoreres på forskellig måde — brug fantasien.

En „Canapuli“ fra Italien

En smuk ting til jul.

Materialer: Tre- eller fireslået tov, pinde, lyseholdere og lys.

Hæng et langt stykke tre- eller fireslået stift tov op i loftet eller en bjælke. Stik de små pinde ind i slagene af tovet. Sæt lyseholderne med lysene fast på pindene, eet lys på hvert af de korte pinde, men to på de længere.

Pas på ikke at sætte lysene for nær ved loftet på grund af brandfaren.

Vil du have et særligt smukt resultat, kan du først male de små pinde med festlige farver.

Ideerne er lånt af de nordiske spejderblade — og Holland.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

HVORDAN

går
det
til?

Dyretræk har tit været genstand for menneskers undren og har sat fantasien i sving, så der vel nærmest til dette fænomen knytter sig noget mystisk og overnaturligt. Det viser sig dog nok, at forklaringen er ret ligetil.

Fugle! Ja, dyretræk har altid været genstand for megen opmærksomhed og undren, det har sat fantasien i gang, men der er vel ingen grund til at forbinde det med noget overnaturligt og mystisk hos dyrene. Det har nok, som så meget andet, sin ganske naturlige og interessante forklaring. Men alligevel. — Hvordan i alverden finder de trækfugle dog vej og hvad med fiskene, laksene f. eks., der yngler i de samme floder og åer, hvor de selv er blevet udklækket, de grønlandske torsk, der, for havet blev varmere, rejste tilbage til deres fødested ved Færøerne for at yngle der.

Og trækfuglene. Man har jo prøvet at finde ud af, hvor fuglene trækker hen ved at sætte ringe om benene på dem. De videnskabelige undersøgelser viste, at fuglene faktisk vendte tilbage til de samme steder, hvorfra de kom.

Og hvordan finder brevduerne vej, eller hunden der efter at have fået sig et nyt hjem — måske 20–30 km fra det gamle — efter nogle dages

forløb igen dukker op i sit gamle hjem.

Et blad har spurgt dyrepsykolog, universitetslektor, dr. phil. Holger Poulsen, om han kan give en forklaring på de mystiske fænomener, og han siger:

„Vi må indrømme, at vi er ude af stand til at give en ordentlig forklaring, men forskere i flere lande, bl. a. USA, Storbritannien, Canada, Tyskland og Italien, arbejder intenst på at trænge ind i problemerne omkring dyrs retningsans, og en smule har man da fundet ud af i løbet af de sidste 10–15 år.

Der er f. eks. nu enighed blandt ornitologerne om, at fugle, der trækker i dagtimerne, tager bestik af solen, og at nattrækkerne navigerer efter stjernerne. Mange forsøg har godtgjort, at det må hænge sådan sammen.

Det forudsætter en nøjagtig fornemmelse hos fuglene for den fart, hvormed solen og stjerner glider langs deres buer, men den fornemmelse har de også takket være en slags „indre solafhængigt ur“. Dets eksistens er påvist ved eksperimenter med trækfugle, som blev udsat for en kunstig dag- og natrytme, der var forskudt seks timer i forhold til den naturlige. Når de blev sluppet fri, fløj de i starten 90 grader galt!“

Vendsyssel Tidende

Ved du, hvad man skal gøre?

— sommetider er det nemlig lige det modsatte af hvad „folk siger“, man skal — eller ikke må.

Her er nogle eksempler på, hvor vi skal revidere vor opfattelse, og i dr. Axel Liebmanns nye *samaritertbog* kan du læse mere, så du kan være med på moderne indenfor samaritterfaget. Bogen hedder: *Udvidet Forstehjælp*.

Sår og skrammer

Hvordan skal vi behandle småsår og skrammer? Metoden er enkel. Vask hænder, skyl sæben ren, brug ingen desinficerende midler, men sæbevask såret, skyl det, tør efter, så vidt mulig med lidt steril gaze uden at berøre såret. Dæk derefter såret med kompres-plaster, der ikke lukker såret inde (selv fredelige bakterier kan blive til vilde rovdyr, når de får fred og fugtighed og varme til at virke i). Disse regler gælder, hvad enten man har revet sig på rustne søm eller skåret sig på en tilsyneladende pæn og ren ting. Det er bakterierne, der er farlige, og ikke rusten.

Man skal aldrig bruge jod ved sårbehandling. Nok er det bakteriedræbende, men det ætser både sår og huden omkring såret, så heling vanskeliggøres. *Det „røde jod“ er ikke jod og skader ikke.* Det er gavnligt at drype brintoverilte i såret, så det er godt at have det i samaritterkassen sammen med steril forbindelse og kompresplaster.

Forbrændinger og skoldninger

Forbrændinger og skoldninger blev tidligere behandlet med salve. Nu har det vist sig, at *det bedste man kan gøre, er at udsætte det forbrændte sted for koldt vand*. Er det hånden, der er forbrændt eller skoldet, skal den ind under den kolde hane, men lad vandet løbe langsomt, så trykket ikke giver smerter. Forbrændinger i ansigtet dækkes med en våd klud og sørg for, at den stadig er kold. Kuldebehandling får huden til at trække sig sammen og modvirker derfor den væskeudsivning fra organismen, der ellers ville forekomme. *Du må gerne springe i en dam, hvis du har udbredte forbrændinger* (selv om dammens vand er snavset). Hurtig afkøling er vigtigere end infektions-risiko.

SPEJDERNES JULEVANDRING

Et engelsk julespil af Diana Wainwright, oversat fra The Guide

Stykket foregår i England, hvor det er tradition, at spejderne juleaften går rundt i byerne og på landet med tændte lygter, magen til de lygter vægterne brugte i gamle dage, og synger julen ind med julesange og salmer. Den engelske julefest begynder først juledag med julemiddag og julegaver.

Personerne: Patruljeføreren Anne, patruljeassistenten Jean, spejderne: Jill, Pam, Barbara, Vicky, Kay, Alison og fru Davidsen.

BETLEHEM. OLGA

De første scener af spillet finder sted foran tæppet. Scenen er i mørke med undtagelse af et svagt lys ovenfra. Anne, Jean og Pam kommer ind fra venstre. De er iført mørkeblå frakker over uniformerne, tørklæder, huer, vanter og støvler. Over skuldrene har de tværsække, og i hænderne bærer de de tændte julelygter, et kokekar m. m.

Anne (standser, da hun er kommet over halvvejs over scenen, og ser tilbage den vej hun er kommet): De andre er saktet bagud. Vi må hellere vente, til de indhenter os. (Jean og Pam standser også).

Jean: Jeg elsker at være ude i en kold og frostklar aften som nu, gør du ikke? Det er lige sådan en aften, juleaften skulle være. Der er endda et tyndt lag sne overalt.

Pam (ser op): Og er stjernerne ikke store? Jeg føler mig som en af fårehyrderne på vej til Betlehem. (Jill kommer ind, klædt varmt på i civil, også med en lygte).

Jill: Det gør jeg ikke. Jeg føler mig som en fortabt og træt skolepige. For alt i verden, hold op med at styrte afsted uden mig. Hvis det er spejd, så ved jeg ikke rigtig, om jeg er så begejstret.

Anne: Åh, undskyld Jill. Vi skulle have set bedre efter dig. Vi glemte, du er ny.

Jill: Det er så ensomt og uhyggeligt

her midt ude på landet i mørket, der er ikke et hus eller lys i miles omkreds. Vi er ikke engang blevet indhentet af en eneste bil eller cykel, siden vi drejede ind på denne vej.

Anne: Denne vej fører kun til Jeffersons gård. Jeg må indrømme, det er lidt uhyggeligt, når man tænker nærmere over det.

Jean: Men det var jo netop ideen, var det ikke? Vi ønskede at synge julesange for den mest øde gård, som en speciel jule-good-turn.

Anne: Du vil bedre kunne li' det, når vi begynder at synge. Og du vil synes om, at møde de andre patruljer bagefter og lave cacao over bålet.

Jean: Her kommer de andre, og vi har kun ca. en kilometers gang til gården.

(Barbara, Vicky, Kay og Alison kommer ind, klædt som Anne, Jean og Pam. Alison ser imidlertid noget udstoppet ud. Hun står i baggrunden, tørrer panden og tager med besvær et ekstra tørklæde og et ekstra par handsker af).

Barbara: Stadig kun en kilometer tilbage? Du godeste, jeg troede, vi var der.

Jean (vender sig om): Nej, det er kun et gammelt skur. Gården er længere væk.

Barbara (mumler): Oh, nej, jeg sværger, jeg ville aldrig have trasket

hele den vej, hvis det ikke havde været, fordi jeg skulle synge solo.

Vicky (irriteret): Men du skal ikke synge solo. Captain sagde for lang tid siden, at jeg måtte.

Barbara: Det var for, hun hørte mig synge. Du må indrømme Vicky, at jeg har virkelig en meget bedre stemme, end du har.

Vicky: Barbara, det passer ikke! Og jeg ville specielt synge for hr. Jefferson, fordi han skal arrangere opera-musik-festivalen næste sommer. Jeg vil gerne deltage i festivalen.

Barbara: Nå, det vil jeg også.

Anne (alvorligt): Tanken var at glæde hr. Jefferson med vores sang, ikke selv at prøve at få noget ud af det. Jeg skammer mig over at høre jer spejdere tale på den måde.

Barbara: Jeg er ligeglad...

Alison (afbryder): Du milde! (Tager hænderne op for munden). Oh, hvordan kunne jeg være så dum?

Jean: Hvad er der galt, Alison? Og hvorfor i alverden (idet hun holder lampen tættere på og stirrer på Alison) har du to spejderhuer på?

Alison (tager skyldbeviset den ene af): Åh, det var fordi, jeg var bange for at fryse — men, — j-jeg ved ikke, hvordan jeg skal få det sagt, men jeg har gjort noget skrækeligt.

Barbara (utålmodig): Hvad er der?
Alison: Det er Jeffersons, de er rejst væk til jul. Min broder sagde det til mig ved morgenmaden, men jeg tænkte overhovedet ikke på det for nu.

Barbara: Jeffersons rejst væk? Mener du, at der overhovedet ikke er nogen på gården?

Alison: Det er jeg bange for. Min broder gik over for at se til dyrene, men han kom tilbage, før jeg gik hjemmefra. Jeg er forfærdelig ked af det.

Kay: Så har vi gået hele denne vej til ingen verdens nytte. Alison, din klovn!

Barbara: Åh, dit utyske, Alison.

Vicky: Dumme fjols. Nu er hele juleaften spildt. Det er for sent at synge andre steder nu. Du fortjener at blive smidt ud af patruljen.

Anne: Åh nej, Vicky, lad være at være så uvenlig. Enhver kan glem-

me noget. Det er noget, der kan ske.

Vicky: Ah, hold op med at være så frisk.

Pam: Spejdere skulle gerne være friske, selv når det går galt.

Barbara: Jeg har nu mere lyst til at græde.

Jill: Og nu har vi hele den lange og uhyggelige vej tilbage — uf — spejdere!

Kay (forarget): Spejderi, pyh ha! Til hvad nytte er det? Vi bruger aldrig noget af det, vi har lært.

Anne: Nå, vi må hellere vende næsen hjemad. Vi kan i det mindste nå at være med til lejrbalet.

Jean: Anne — vent et øjeblik. Lyt. Jeg er sikker på, jeg hørte noget. (Alle lytter. — Et svagt råb om hjælp).

Jean: Jeg er sikker på, jeg hørte nogen kalde. Ja — hvem der?

Pam: Det lyder, som om det kom fra det gamle skur. Men der kan da ikke være nogen, (Alle lytter igen, og råbet lyder denne gang lidt højere).

Anne: Der er nogen i skuret. — I nod. Skynd jer.

(Anne fører an tilbage mod tæppet til højre, foregiver at hun hun åbner en dør, går igennem, fulgt af de andre. Straks bliver tæppet trukket tilside. Man ser fru Davidsen, iført frakke o. s. v. siddende i en bunke strå. I armene har hun et barn (en dukke, naturligvis) svøbt i et sjal. Ved siden af hende er en lille kuffert. Til venstre ligger nogle sten, som senere viser sig at være et bålsted. Lygter og rodt papir skal være gemt nær ved ildstedet, og pinde være stroet rundt på gulvet).

Anne (idet hun holder sin lampe i vejret): Hvad i alverden er her sket?

Pam: En baby! (løber frem). Hvor er han kær!

(Alle spejderne løber frem til kvinden og barnet. Scenen er stadig i mørke med undtagelse af lyset fra lygterne.)

Barbara: Hvor er du kær.

Vicky: Hvor er han lille. Ah, se hans kære lille rynkede ansigt.

Kay: Han er ved at begynde at græde — nej, det er et smil. Ja virkelig, se, han smiler.

Alison: Å, kan jeg ikke få lov at holde ham bare et øjeblik? Jeg ved, hvordan man skal gøre. Jeg vil ikke tabe hans hoved.

(Alison får babyen og vugger ham blidt et øjeblik, for hun giver ham tilbage, de nærmeste spejdere klap-

per ham. Vicky og Kay er på scenens højre side.)

Fru Davidsen: Å, jeg er så glad for, at der kom nogen. Det er så mørkt og koldt, og så forfærdeligt ensomt.

Anne (knæler ned og tager hendes hånd): Men, hvad er der dog sket? Hvordan er de kommet til at sidde her helt alene? Hvor må De dog fryse. Her, tag min frakke over skuldrene.

(Tager hurtigt sin frakke af og lægger den om fru Davidsens skuldre. De andre spejdere sætter deres lamper på et egnet sted, tager deres frakker af og lægger dem over hendes knæ, fodder, ryg, og finder mere strå, så hun sidder behageligere. Alison tager sin frakke af — kun for at afsløre en anden underneden.)

Fru D.: Å, det har altså været så uheldigt. Min mand og jeg bor egentlig i en anden del af landet, men vi blev nødt til at komme her over for at underskrive nogle papirer. Det var i virkeligheden bare en formalitet, men vi kunne ikke undgå det. Og da vi så kom til byen, kunne vi ikke finde nogen steder at bo. Det er kun en lille by. Jeg antager, I bor der, så I kender den og ved, hvor optaget alt er.

Jean: Ja. Der er en militærlejr få kilometer borte, og mange af soldaterkonerne bor i byen og de omgivende landsbyer.

Fru D.: Ja, overalt var der optaget, så vi fortsatte videre ud af byen i håb om at finde en kro eller en gård, men —

Jill: De valgte den forkerte vej. Der er intet på denne vej, det var da en frygtelig oplevelse.

Fru D.: Det var endnu værre — fordi, så blev barnet født. Det var heldigt, at vi fandt dette skur.

Anne (forfærdet): De mener, at barnet blev født her?

Fru D.: Han har det godt. Han er en pragtfuld dreng. Jeg havde heldigvis hans tøj med mig, og min mand hjalp mig.

Jill: Å, stakkels Dem. Det er ikke noget under, at De ser syg og kold ud.

Vicky: Der er et ildsted her. Skal vi ikke tænde et bål?

Anne: Jo, hvis skorstenen er åben.

Kay (kikker op i skorstenen): Den er åben. Jeg kan se en stor stjerne lige over huset.

Jean: Vi må hellere fjerne alt strået, så vi ikke sætter hele skuret i brand. (Starter med Barbaras hjælp).

Barbara: Noget af strået kan vi bruge til at tænde op med.

Jill: Og der er masser af tørre stykker træ her rundt omkring. (Sam-

ler en bunke og bringer det til ildstedet, hvor Barbara og Vicky tænder bålet, idet de bruger lygterne og det røde papir.)

Vicky: Sikken et held, at vi skulle have cacao over bål. Nu kan vi få det her i stedet for. Lad være at se så forskræmt ud fru — ?

Fru D.: Davidsen. Maria Davidsen.

Vicky: Lad være at se så bekymret ud fru Davidsen. Vi skal snart have en kop varm cacao parat til Dem, og noget at spise, hvis De har lyst. (Spejderne pakker gryde, krus, cacao, sukker, mælk o. s. v. ud.)

Fru D.: Ih, hvor vidunderligt. Jeg føler mig allerede meget bedre tilpas i jeres opmuntrende selskab, og jeg glæder mig til en kop cacao. Min mand gik for at hente hjælp, men det er snart lang tid siden.

Alison: Hvilken vej gik han?

Fru D.: Lige ud ad landevejen. — (Peger i den retning spejderne gik.)

Vi har gået så langt uden at møde nogen, at vi var sikre på, at han ville komme til et hus for eller senere.

Alison: Men der er intet ved den vej undtagen Jeffersons gård, og der er ingen hjemme.

Pam: Vejen fortsætter bare videre ud over heden.

Jean: Han må hentes tilbage. Han farer måske vild eller falder og forstøver en ankel eller noget lignende.

Anne: Ja, Jean — du har været på en vandretur til din 1. klasse prøve, og du har lobet tidligt hver morgen for at komme i ekstra god træning.

Jean: Ja, den gode gamle 1. classes prøve. Jeg kan med lethed lobe over heden og finde hr. Davidsen.

Anne: Ja, det er jeg sikker på, du kan, men du må hellere lade være at gå alene. Pam, du har fået dit Stifinder-mærke, har du ikke?

Pam: Jo, jeg kender dette terræn som min egen lomme. Og jeg har idrætsmærket, så jeg er i fin form.

Anne: Det er godt. Men der er en anden ting. Hr. Davidsen vil ikke have fundet nogen på den vej, så vi må selv sende bud efter hjælp. Den nærmeste telefonkiosk er to kilometer herfra, ad den vej vi kom — ved vejkrødet.

Kay: Anne, jeg tager alt, hvad jeg sagde om spejdertræning i mig igen! Jeg har lige lært spejdergang-art til 2. klasse, og også, hvordan man ringer fra en telefonkiosk. Og nu har jeg chancen for at bruge, hvad jeg har lært.

Anne: Godt Kay. Har du penge?

Kay (leende): Ja, på grund af al den påmindelse om „at være beredt“, har jeg endda fået penge med til telefonen.

Anne: Prøv dr. Smith først — han er nærmest. Hvis han ikke er hjemme, prøv dr. Ferguson. En af dem vil komme ud i bil eller sende en ambulance.

Pam: Tag ekstra penge Kay, og ring til min mor. Hun har altid et værelse parat i tilfælde af uventede gæster.

Kay: Det er helt i orden. Farvel!

Anne: Pam og Jean, I må hellere tage jeres frakker på, fru Davidsen har det varmt nok uden dem, nu ilden brænder. (Alison tilegner sig hurtigt sin anden frakke og lægger Pams over fru Davidsen). Har du et kompas?

Pam: Ja, naturligvis.

Jean: Og nødhjælpskasse.

Pam: Og noget chokolade.

Alison: Her er en lygte (rækker en over).

Fru D.: Sig til Jo... — sig til min mand, at jeg har det godt nu.

Pam: Det skal vi nok, vi skal hurtigt hente ham tilbage.

(Pam og Jean går ud til højre. Alison går til venstre. Jean samler mere brænde. Anne arrangerer fru Davidsens frakke lidt bedre.)

Vicky (der stadig er bøjet over ilden sammen med Barbara): Det er vel nok et godt bål. Mælken koger om et øjeblik.

Barbara: Jeg vil røre cacaoen ud. Kan du ikke lige hjælpe, Jill? Her er sukkeret.

(Vicky, Barbara og Jill laver cacao. Anne lægger en serviet over fru Davidsens kuffert og stiller brød og smør frem. Alison kommer tilbage — bærende på en aflang kasse.)

Alison: Se, jeg har fundet en seng til babyen. Hvis vi lægger rent strå i bunden og dækker strået med min sweater — jeg har en ekstra — behøver De ikke at sidde med ham hele tiden, fru Davidsen.

Fru D.: Ja, det ville være dejligt, han er temmelig tung, selv om han er så lille. (De ordner sengen, Alison tager to sweaters af, men har stadig en under) og lægger babyen i sengen). Men vil I ikke nok kalde mig Maria? Det lyder bedre end fru Davidsen.

Jill: Maria!

(Vicky og Barbara øser cacao op).

Anne (tankefuldt): Hvad er det egentlig, du har fundet til seng?

Alison: Å, jeg tror, at dette skur engang har været brugt som stald, så det er antagelig en foderkasse — en krybbe.

(Alle sætter sig rundt om Maria, Vicky og Barbara sidder ved siden af hinanden.)

Anne (langsomt): Pam sagde, at hun følte sig som en af fårehyrderne på vejen mod Betlehem.

Maria: Jeg syntes, I er mere som de Vise Mænd, der bragte gaver til barnet og hans moder. Ikke guld og myrrah til Himlens Konge, men hjælp og venlighed — lige så vigtigt — for to almindelige mennesker i nød. Også mad og drikke

(drikker smilende). Jeg er sikker på, at den anden Maria og hendes barn kunne ikke være blevet mere glad for deres gaver, end vi blev for vores. Jeg tror, at I ved at hjælpe os, har hjulpet dem.

Jill: Jeg tror ikke, vi var lige Vise, da vi kom travende hen ad vejen for. Jeg tror nu på, at spejderarbejdet alligevel er nyttigt, og det gør Kay også, men vi var ikke særligt sikre på for.

Vicky: Og vi var forfærdeligt selvoptagne og uvenlige.

Maria: Måske alle de mennesker, der var på vej til Betlehem, ligner jer. Nogle vise med gaver, som de med glæde gav bort. Men andre må have været bange og usikre — skønt jeg er sikker på, at de tog tilbage modige og trygge.

Alison: Og andre begik fejltagelser, og fandt at de blev rettede.

Maria: Og alle skænderier og uvenligheder blev fuldstændig glemt, fordi de samarbejdede om at hjælpe barnet og dets moder.

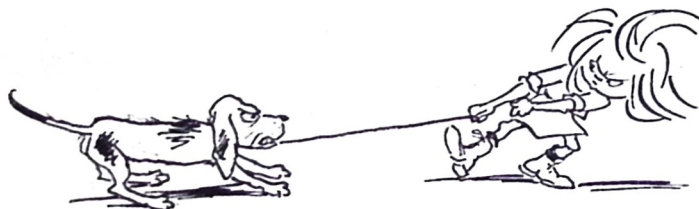
Vicky (nikker og vender sig mod Barbara): Barbara, du kunne ikke få lejlighed til at synge solo for hr. Jefferson. Men nu kan du synge for Maria.

Barbara: Nej, du kan synge Vicky. Du synger meget bedre. Vicky ryster på hovedet.

Anne: Lad os synge sammen. Maria har ret — det er samarbejdet, der betyder mere end noget andet i verden.

Alle synger en julesalme.

Tegneren Thora Trilles Tinka - Tegneserie

Stof for folk over fjorten...

LUK OP FOR RADIOEN

Ungdomsudsendelserne fortsætter.

Onsdag d. 18.11.: *Hvem skal betale?*

En gruppe unge diskuterer aftenens diskussionsoplæg.
Ordstyrer: *Jørgen Silberg*.

Fredag d. 20.11.: *Unge profiler.*

Tilrettelagt af *Thorkild Hansen*.

Mandag d. 23.11.: *Der er penge i pigtråd.*

Besøg i et par POP-klubber.

Tilrettelagt af *Ellis Jacobsen*.

Fredag d. 27.11.: *Vil I spille med?*

Ungdomsudsendelsernes jazzamatorkonkurrence starter.
Tilrettelagt af *Leif Ole Sørensen*.

Lordag d. 28.11.: *Prismet.*

Temaprogram med variationer.

Tilrettelagt af *Kaj Jensen* og *Jørgen Silberg*.

Mandag d. 30.11.: *Hr. og fru Teenager.*

Ungdomsudsendelse om unge ægteskaber.
Tilrettelagt af *Lene Weidner*.

Ungdomsudsendelser i december 1964.

Fredag d. 4.12.: *Det er brass.*

The New Jersey Youth Band spiller op.
Programleder: *Kaj Jensen*.

Mandag d. 7.12.: *En måned i klip.*

Tilrettelagt af *Lene Weidner*.

Onsdag d. 9.12.: *Vi lægger op til debat.*

Den evige trekant — far, mor og barn.

Et debatoplæg om problemet unge og deres forældre.

Tilrettelagt af *Jørgen Silberg*.

(Udsendelsen følges op af en kort diskussion kl. 21,30)

Onsdag d. 9.12.: *Er det os, der er noget i vejen med?*

En gruppe unge diskuterer aftenens debatoplæg.

Ordstyrer: *Jørgen Silberg*.

Fredag d. 11.12.: *Ungdomshylden.*

— giver bogtips til ønskesedlen.

Tilrettelagt af *Frank Pilo*.

Mandag d. 14.12.: *„Klar scene“.*

Tilrettelagt af *Bendt Krøyer*.

Fredag d. 18.12.: *Unge profiler.*

Amerikansk sangerinde — lærerkone i Vendsyssel.

Tilrettelagt af *Erik Kristensen*.

Mandag d. 21.12.: *Vil I spille med?*

Mere om ungdomsafdelingens jazz-amatorkonkurrence.

Tilrettelagt af *Leif Ole Sørensen*.

Lordag d. 26.12.: *Prismet.*

Temaprogram med variationer.

Tilrettelagt af *Kaj Jensen* og *Jørgen Silberg*.

Mandag d. 28.12.: *Et år i klip.*

Broget ungdomsmagasin.

Tilrettelagt af *Lene Weidner*.

☆

GLÆDE OG SORG

i en jævn blanding fyldte Gurli og mig, da vi forleden dag planlagde vores

UDENLANDSFART

i oktoberferien.

Glæde, fordi så mange havde lyst at komme, og sorg, fordi vi måtte sige nej til så mange.

Kære patruljeførere, seniorer og andre,
— alle I, der ikke kom med.

Vi lover jer en gentagelse, for denne idé var øjensynlig helt rigtig. Indtil i dag, den 2. oktober, har 183 ansøgt, og der kommer nok flere endnu — og vi kan have 30!!! Disse bliver proveklude, og I andre må glæde jer til næste år.

Stor hilsen — specielt til de skuffede — fra *Løyer*

... for de ældste

CIVILFORSVARET handlede hurtigt under katastrofen i Valby fornylig!

Der er brug for frivillige spejdere i civilforsvaret...

Er du fyldt 16 år?

Det er en naturlig opgave for enhver spejder at hjælpe, hvor der er behov for hjælp. Vi dygtiggør os f.eks. i førstehjælp, så vi ved, hvordan vi kan hjælpe tilskadekomne med forbindinger, kunstigt åndedræt og på anden måde.

Derfor vil det også være ganske naturligt for spejdere at deltage i civilforsvarets arbejde. Civilforsvaret er den organisation, der gør, hvad der kan gøres for at redde menneskeliv og afbøde menneskelig lidelse, hvis krigen skulle komme til vort land. Allerede under den 2. verdenskrig oprettede de 4 spejderkorps et „Spejdernes Hjælpekorps“, der stillede sig til rådighed for civilforsvarets myndigheder, og tusinder af ældre spejdere var dengang som frivillige medlemmer af dette hjælpekorps parate til at gøre en indsats for civilforsvaret, hvis dette blev nødvendigt.

I dag er Spejdernes Hjælpekorps ophævet. Der blev imidlertid for et halvt år siden truffet en ny aftale mellem de 4 spejderkorps og Civilforsvarsstyrelsen om bistand af frivillige spejdere i civilforsvarsarbejdet.

Der er brug for spejdere dels i det lokale civilforsvar i byerne, dels i CF-hjælpetjenesten på landet, begge steder til en række opgaver, som spejdere har særlige forudsætninger for at kunne klare: ordonnans-tjeneste, signaltjeneste, førstehjælp, socialtjeneste m. m.

Tjenesten i civilforsvaret er *fuldstændig frivillig* for den enkelte spejder. Hvis man har været med i nogen tid, men synes, at man ikke længere har tid eller lyst, kan man naturligvis træde ud af tjenesten igen.

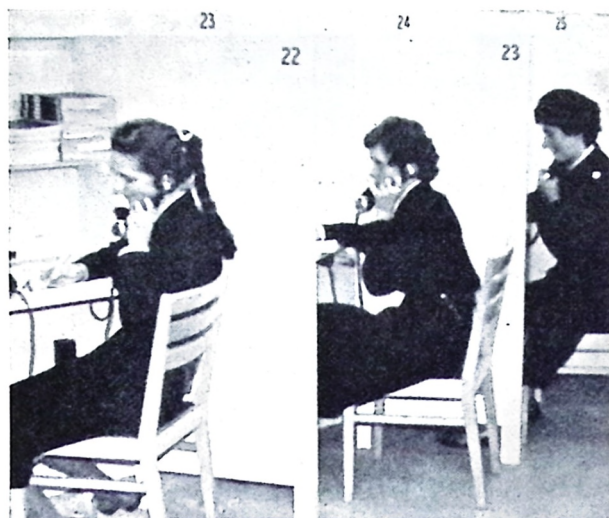
For at kunne være med i civilforsvaret er det en betingelse, at spejderne er fyldt 16 år og har taget de duelighedstegn, der berettiger til at bære *beredskabsmærket*.

Man kan benyttes til civilforsvaret under 2 forskellige

Det bliver aldrig anderledes ...

„Vi lever i en mørk tid. Ungdommen respekterer ikke længere deres forældre. Den er ubehovet og urolig og mangler selvkontrol. De unge tager ingen notits af forældrenes indsigter og erfaring. Det er et forhold, som vil føre til ødelæggelse af den menneskelige race og til al civilisations undergang.“

(Indskrift i en 4000 år gammel ægyptisk grav).

Spejdere i signaltjenesten.

former: Hvis man er indstillet på at gennemgå en civilforsvarsmæssig uddannelse i fredstid og deltage i øvelser med civilforsvaret, tilmeldes man som „aktiv“. Hvis man blot vil være til rådighed i krigstilfælde, tilmeldes man som „mobiliseringspersonel“. Tilmelding sker lokalt. Man gør i almindelighed tjeneste i spejderuniform, men der kan evt. fås udleveret CF-uniform. Ved ulykkestilfælde under tjenesten er spejderne omfattet af den samme forsikringsordning som de øvrige frivillige.

Nogle steder vil myndighederne bede om spejdernes underskrift på den sædvanlige kontrakt, der benyttes for frivillige i civilforsvaret. Den indeholder de nærmere bestemmelser for tjenesten. For spejdere mellem 16 og 18 år kræves værgens samtykke til indgåelse af en sådan kontrakt. Selv med kontrakt kan man naturligvis træde ud af tjenesten, når man ikke længere synes, man vil være med.

Der er allerede mange steder i landet truffet lokale aftaler mellem myndighederne og spejderne om frivilligt CF-arbejde — til gavn for civilforsvaret og til glæde for mange ældre spejdere, der her gør en værdifuld indsats på et nyt område, og i samarbejde med deres kammerater fra de andre spejderkorps kan dyrke kammeratskabet under nye former.

Erik Schultz

... for de yngste

Din egen historie

Til denne side må I gerne sende en historie. Det kan være en, I har digtet, eller en I har oplevet. Det eneste — det ikke må være — er en lang historie. I må også gerne tegne et billede til historien.

Den første hedder:

JULEAFTEN PÅ HAVETS BUND

og er tegnet og fortalt af Ingeborg, 12 år.

Juleaften nærmer sig. Ikke kun her hos os mennesker, men også f. eks. hos nisserne, trolde og månemændene. Men det, jeg vil fortælle om, er en juleaften hos fiskene dybt nede på havets bund.

Den lille sjove fisk med de blå prikker, som hedder Kumbibalie, svømmede nedad mod havets bund lige i retning af Fiskenes Kro, som hedder „Havfruen“ og på fiskesprog: Kakukkadauk. Der skal julefesten holdes i år. Den svømmede hurtigt og kunne snart se Kakukkadauk foran sig. Ih, hvor var der mange, og alle de små havde nissehuer på. Der var hans bedste ven, Dudindibali, og der var ålen Badimo og guldfisken Bembiliki, og der er sø-

pindsvinet, blæksprutten og rødspætten. Lidt efter svømmede de ind.

Der var flot pyntet med muslinger og tang.

I salen var der nogle fisk, som dækkede bord. De havde ingen tallerkener, så de brugte muslingeskaller istedet for. Da bordet var dækket og pyntet, fik de tanggrød, det er det samme som risengrød hos os. Bagefter fik de fræg, og til sidst fik de hummerben, men da guldfisken fik det, blev den syg og måtte svømmes hjem.

Så kom den gamle torsk ind og kaldte på søpindsvinet. Han sagde, at de skulle tage godterne frem og sætte dem på bordet.

Da de kom ind, hvor juletræet skulle stå, blev de meget forbavsede, for der var ingen juletræ, men midt på gulvet stod søpindsvinet flot pyntet med muslingskaller i alle farver. De hang på piggene, og rundt omkring var der tang (det var i stedet for fehar). Da de var kommet sig af forbavselsen, tog de hinanden i finnerne og begyndte at synge. Da de var færdige med at danse om julepindsvinet, fik de godteposer, og bagefter sang de Kadin lua (som på dansk betyder Glade Jul). Da de skulle hjem, sagde Kumbibalie og de andre farvel og tak, fordi de måtte komme med.

Så gik turen hjem, det gik langsomt, men snart kunne de ikke se kroen mere.

Ingeborg, 12 år.

Juletræet

Redigeret af Paw

Nye huse

Spejderne i Maribo har modtaget 3 splinternye huse af Maribo kommune som en støtte fra byen til ungdomsarbejdet. Opførelsen af disse huse er enestående, idet Maribo er den eneste danske købstad, der til dato har foretaget noget som dette.

Vi håber det smitter.

Der har været grundstensnedlæggelse på Kongsdals pigespejders nye hus i Assens. I grundstenen indstøbtes et dokument, hvori det blandt andet siges: „Kongsdal pigespejdertrop lod dette hus bygge med støtte af forældre og venner. Nogle har med god vilje hjulpet, og andre har med lige så god vilje gået i vejen — alt i den bedste mening.

Vi håber, at huset ved sin fuldendelse fremtræder smukt og bliver til gavn og glæde for mange i dette og kommende slægtled!“

Hjemme igen

De to repræsentanter fra henholdsvis de grønne og blå i Danmark, Agnete Larsen fra Odense og Dorrit Yde fra Nykøbing F., som fik chancen for at opleve Amerika, er vendt hjem, og det stod i avisen, at spejderbevægelsen i Danmark og USA er præcis så forskellig som et stykke med spegepølse og en flot rejemad. Der er det samme næringsgivende i bunden, men pynten og koloritten på stykkerne ligner rigtignok ikke hinanden ret meget.

Agnete og Dorrit ville ønske, at danske spejdere kunne synge lige så frit frem som amerikanerne, der ikke er nær så træge til små oplivende improvisationer som vi. At I ved det!

Spejderhjælpen 1964

D. D. P.
160.905,94
kr.

Atter rekord i Spejderhjælp

Regnskabet for Spejderhjælpen 1964 er endnu ikke afsluttet. Der kommer stadig forsinkede beløb ind.

Ved redaktionens afslutning var vi kommet op på 160.905,94 kr. fra DDP. Sidste år 147.255,02 kr. — altså et fint resultat.

Spejderhjælpen i København

Spejderhjælpsugen åbnedes med en udstilling i Københavns rådhus. Grønlandsministeren gav gode ord med på vejen og fik sine sko pudset. På udstillingen demonstrerede direktøren for Zoologisk Have i fuld uniform, at han slet ikke var så ringe til at pudse sko. På byens torve var der opstillet boder, hvorfra der solgtes varme æbleskiver og ristede majscolber, og i rådhushallen kunne man gå hen og se, hvad de indsamlede penge går til.

Det stod i avisen

at de blå i Brødstrup har holdt flyttedag fra Østergade til Folkeparken. Flytningen foregik med piber og trommer med assistance fra Falck, som kom og satte hele huset på en blokvogn.

Indvielse af Maribospejdernes nye hus, som blev skænket dem af Maribo kommune.

Har
læserne
en bog
at anmelde?

TO STORE BILLEDBØGER
FRA LONDON OG PARIS
for de yngste, såvel som for de ældste læsere.

Miroslav Sasek: Sådan er London.
På dansk ved Jørgen Aarup Hansen.
Kr. 19,75. Gyldendal.
Miroslav Sasek: Sådan er Paris.
På dansk ved Jørgen Aarup Hansen.
Kr. 19,75. Gyldendal.

Den stærkt forøgede interesse for fremmede lande mærkes også hos ungdommen. Et af vidnesbyrderne herom er den tjekkiske tegner M. Sasek, der er blevet berømt verden over for sine farveillustrerede bøger om hovedstæder og store byer. På dansk er nu udsendt „London“ og „Paris“.

Bogen om London viser de berømte bygninger og gader befolket med typiske englændere, tedrømmende, på pub, med og uden bowlere. Den slutter med en venlig påmindelse om — og en tegning af — den uundværlige paraply.

De første sider i bogen om Paris er viet byens katte: stribede, brune og hvide, der blinker fornujet, så først kommer den stramtandede portnerske, husmoderen med sit lange brød, fortovskunstneren, nonnen og politibetjenten, alle de, der er med til at skabe bybilledet.

M. Sasek har forstået at indfange de to byers særlige stemning og mest karakteristiske træk, og sine iagttagelser har han givet videre i en let og elegant stil og en lunerig tekst, der er omsat til dansk af Jørgen Aarup Hansen. Bøgerne er ikke ment som geografibøger, men børnene kan ikke undgå at lære en masse på en fornujelig måde.

En dejlig bog til oplæsning for de små — vore yndlingsrim og -historier samlet i bogen:
Mellem Himmel og Jord.

Barndomslandet bind 3. Mellem Himmel og Jord.
Redigeret af Anine Rud, Eva von Zweigberg,
Aili Palmén, Jo Tenfjord.
Kr. 23,50 indb., Gyldendal.

Familiens yngste elsker at vrøvl med på rim og remser, og høre fortællinger og eventyr læst op af de to første bind af serien „Barndomslandet“.

Stoffet til „Mellem Himmel og Jord“ er hentet fra Æsop, Molboerne, Brødrene Grimm, Peter Plys og mange andre steder. Der er moderne ting som Munro Leafs billedfortælling om Anton Hannibald Olsen med de store ører, Clevins berømte historie om strudsen Rasmus og Astrid Lindgrens fortælling om dukken Mirabell, som

hverken læserne eller dukkemoderen er i tvivl om er rigtig levende. Der er klassikere som „Hanens Romerrejse“, „Ræven og Storken“ og „Mellem Himmel og Jord“, Ernst Bojesens festlige beretning i tekst og billeder om ammen, der hejdes op med Knippelsbro, indlemmet i bogen på svensk initiativ. Af bogens rim og sange kan nævnes „Højt på en Gren en Krage“, „Dejlig er den Himmel blå“, „Der var engang en Mand“ og „Lilleguts Vise“. Bogen er farveprægtigt gennemillustreret.

Kære postboxvenner!

En stor tak til alle, som har sendt mig breve, fotos o. s. v. Hvor er det dog dejligt at høre om at den glæde og det sproglige udbytte, som I har af jeres udenlandske penneveninder. Denne gang kommer min hilsen fra Sverige. Ganske vist er mit besøg her af højst privat karakter, men jeg lover alle jer, der siden længe venter på svenske kontakter, at jeg vil benytte lejligheden til at gøre et nyt kraftigt fremstød for jer.

For dagen kan jeg tilbyde:

Belgien: 1 spejder, 15 år (fransk).

Holland: 2 spejdere, 14½ og 15 år (engelsk el. tysk).

Schweiz: 1 spejder på 12 år og 1 på 13 år (tysk).

Sydafrika: 1 spejder på 12½ og 1 på 14 år (engelsk).

Thailand: 1 fører, 22 år (engelsk).

U.S.A.: 8 spejdere på 12½, 5 på 13 og 1 på 14 år.

Island: 1 seniorpatrulje på 6 spejdere.

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den

Nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en
spejderkammerat fra

(land) eller

Mit navn er

Adresse

Skoleklasse el. beskæftigelse

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser

på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger 1 krone i frimærker.

Vær varmt klædt på til vintervejret!

Skibenklæder

mørkeblå stretch-nylon, 60 pct. kamgarn, 40 pct. helanca	
str. 8 og 10 år	59,00 62,00
str. 12 og 14 år	65,00 67,00
str. 34-46	76,00
Restlager i gabardine	
str. 40, 42 og 44	58,00
Opgiv længde og talje.	

Pocky pants, mørkeblå

50 pct. merinould og 50 pct. bomuld	
str. 10 år	6,50
str. 12 og 14 år	7,25
str. 40-48	8,50

Vintersæt

mørkeblå el. brune, ribstrikket	
str. 8 og 10 år	15,50 16,50
str. 12 og 14 år	17,25 17,75
str. 16 år	17,75
mørkeblå, glatstrikket	
str. 40/42, 42/44, 44/46	16,75

Handsker

mørkeblå, vaffelstrikket, bomuld m. uldvrang	
børne, str. 6 og 7	5,50
dame, str. 7, 8 og 9	6,00

Jumper

helulden, mørkeblå, m. V-formet halsudskæring	
str. 10 og 12 år	26,50 28,50
str. 14 og 16 år	30,75 32,75
str. 42 og 44	37,00
str. 46	38,00

Patentstrikket sweater

helulden, mørkeblå, m. krave	
str. 12 år	57,00
str. 14 og 16 år	58,00 62,00
str. 42 og 44	68,00
str. 46	71,00

Golfer

helulden, mørkeblå	
str. 10 og 12 år	29,50 31,50
str. 14 og 16 år	33,50 35,50
str. 42, 44 og 46	41,50 41,50 44,50

Golfer

helulden, mørkeblå, m. krave, fuldfashioneret, mellemgrov strikning	
str. 38-46	69,75

Tophue, mørkeblå

patentstrikket	10,50
ribstrikket	8,50

Pigespejderlommebogen 1965

er udkommet. Køb den allerede nu. Den indeholder flagkort, verdenskort, mange oplysninger og specielt spejderstof

Pris 4,50

Ved indsendelse af 4,50 + porto 0,25, ialt 4,75 i frimærker, bliver bogen sendt til dig som tryksag, og du sparer opkrævningsgebyret.

Tænk i god tid på julegaverne, ønsk dig gaver og giv gaver fra depotet.

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Lundsgade 6, København Ø.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1964 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 3. 11. 1964